

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enchiridion Theologiæ Pastoralis Et Doctrinæ Necessariæ Sacerdotibvs Cvram Animarum administrantibus

Binsfeld, Peter

Avgvstæ Trevirorvm, 1609

11. Cap. Nullitate Confeßionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40721

Decimum. Quæ pœna reuelantis confessionem?

Præter grauiſſimum peccatum mortale, quod committit, pœna eſt depositio ab officio, & detruſio ad arctiſſimum monaſterium pro perpetua pœnitentia, cap. Omnis vtriuſq; ſexus, de pœnit. & remiſſ.

CAPVT XI.

DE NULLITATE

Confessionis.

An confefſio aliquando ſit nulla, ita, vt non valeat, ſed ex integro reiteranda ſit, & in quibus caſibus?

DE hac materia lege Nauarr. in Manuali cap. 9. & in cap. Fratres de pœnit. d. 5. à. num. 31. Caietan. in ſumma verb. confefſionis iteratio. Sotum in 4. d. 18. q. 3. art. 3. Ioan. Medinam in C. de pœnit. tract. 2. à. q. 17.

Nullitas confefſionis oriri poteſt ex vno quinque fontium, nempe ex defectu confefſarij, contritionis, confefſionis, ſatisfactionis, & inhabilitatis in pœnitente. Pro clara huius materiæ, quæ multum neceſſaria eſt Confefſario, reſolutione ſit.

Prima Concluſio. Confefſio facta Confefſario non habenti iuriſdictionem, ſiue abſol- uendi poteſtatem, eſt nulla: patet Concluſ. ex cap. Omnis vtriuſq; ſexus, & communi DD.

In quibus caſibus cõ- feſſio reite- randa ſit.

G 4 ſen-

sententia: Quia cum absolutio sit actus iudicialis, requirit iurisdictionem, & subditos. Hinc confessio facta simplici Sacerdoti, vel non de licentia curati proprii alij curato, est nulla & reiteranda. Eadem est ratio de ea, quae facta est excommunicato denunciato, vel excommunicato propter manifestam clericum percussorem.

Secunda Conclusio. Quando Sacerdos non habet absoluendi intentionem, id est, non vult absolvere, confessio est nulla, nec valet. Quia intentio ministri, est de necessitate sacramenti.

Tertia Conclusio. Quando sacerdos tantalaborat ignorantia, ut vel absolvere nesciat, vel communia peccata mortalia, contra decem praecipua ignorat, vel alia, quae sunt necessaria respectu confitentium, confessio nulla est, & reiteranda. Quia non potest ferre sententiam, cum non habeat clauem scientiae. Nunc ex parte contritionis fit.

Quarta Conclusio. Cum poenitens nullam habet praeteritorum peccatorum detestationem, & dolorem, nec animum seu propositum deserendi statum peccati: confessio non valet, sed reiteranda est, secundum omnium sententiam. Quia quoduis sacramentum materia deficiente nullum est, contritio vel saltem contritio illa, quam supra descripsimus, spectat ad materiam poenitentiae, ergo ea deficiente

nullum est sacramentum. Hinc contingit, quod confessiones usurariorum, concubinariorum, & eorum, qui ultionem iniuriarum per fas, & nefas quærunt, ut plurimum sint nullæ, & reiterandæ.

Quinta Conclusio. Pœnitens, qui detestatur peccata præterita, cum proposito vitandi futura, licet dolor ita sit imperfectus, ut ne quidem gradum attritionis, quæ cum sacramento contritum facit, attingat, non tenetur confessionem reiterare. Quia alioqui nemo sciret se verè confessum, quia nemo scit an amore vel odio dignus sit: Quare etiam nemo scit an sit contritus, vel attritus sufficienter. Alia autem est ratio, quando penitens est suæ indispositionis conscius, & cognoscit se nec contritum, nec sufficienter attritum. Nunc pro nullitate & defectu ex parte Confessionis fit.

Sexta Conclusio. Quando confitens ex malitia, verecundia, timore, aut alio respectu humano, sine legitima causa, ex intentione, scienter in confessione omittit aliquod peccatum mortale, aut quod credit esse mortale, aut circumstantiam necessariam, aut dimidiat confessionem, confessio est nulla, & omnes sequentes ab ea, in qua peccatum est omissum, & sic etiam reiterandæ. Quia confessio integra omnium peccatorum, quorum pœnitens memoriam habet, est materia huius sacramenti: ex Conc. Floren. & communi DD. sententia.

Dictum in conclusione, sine legitima causa
 Quia supra dictum ex quibus causis hoc fieri
 possit. Additū etiam aliquod peccatum mortale,
 quia veniale sine peccato potest etiam
 intentione omitti, & non reddit nullam confessionem.

Septima Conclusio. Quando confitens confessionem facit, non adhibita diligentia, quae peccata commissa in memoriam reuocet, aut ex culpabili, & crassa negligentia, aut ignorantia, aliquod mortale omittit, confessio redditur nulla, & est reiteranda.

Octaua Conclusio. Qui facit diligentiam in inquisitionem, quam putat sufficientem, quae uis verè talis non sit, & ob hoc non confitetur aliquod peccatum mortale, quia obliuiscitur non tenetur de nouo reiterare confessionem, quia huiusmodi confessio fuit valida, cum fuerit ex proposito & intentione dimidiata. Adhibenda autem est tanta diligentia in reduciendo ad memoriam peccata, quanta iudicio prudentis & boni viri adhiberi solet, in ardua magni momenti qualis est profectio salutis animæ. Nec in omnibus æqualis diligentia requiritur, qui enim crebrò confitentur, non multis implicantur negotijs & peccatis, facilius negotio se expediunt. Quod etiam locum habet in illis, qui ut plurimū tantum venialia committunt, & confitentur: Quia ex omissione venialium, confessio non annullatur. Sit nullum ex parte inhabilitatis in confitente. Non

Nona Conclusio. Excommunicatus, ignorantia inuincibili iuris, aut facti laborans, si prius à peccatis quàm ab excommunicatione absoluetur, confessionem reiterare non tenebitur: Sacramentum enim est validum, quoniam propter ignorantiam inuincibilem excusatur: hanc conclusionem tenent Caict. in verb. Absolutionis impedimenta, & in verb. Confessionis iteratio, Ioan. Medina, loc. cit. q. 18. Nauarr. in d. cap. Fratres. num. 45. Ioseph. Angles vbi sup. diffic. 7. & alij alibi.

Si autem pœnitens sit excommunicationis conscius, & deposuerit contumaciam, & prius à peccatis absoluetur, quam excommunicatione, erit reiteranda confessio, quia stante tali excommunicatione, pœnitens non est capax sacramentalis absolutionis, quamuis præstet iuramentum obediendi Ecclesiæ. Hanc materiam latè prosequitur Nauar. loc. d. Hinc intelligitur, per inhabilitatem ad recipiendum absolutionem in pœnitente, DD. intelligere impedimentum excommunicationis maioris, vel minoris in pœnitente. Ex defectu satisfactionis fit.

Decima & vltima Conclusio. Confessio non est nulla, nec iteranda ex hoc, quod pœnitens pœnitentiam iniunctam non impleuerit, vel non in statu gratiæ, siue per obliuionem, siue per negligentiam, hæc conclusio est contra multos Doctores. Conclusionem autem præsentem

tenent. Nauart. in Manuali cap. 9. num. 17. de pœnit. d. 5. cap. Contrarium, à num. 18. in d. cap. Fratres, num. 5. Caiet. in verb. Confessionis iteratio. Adrian. in 4. quæst. 4. de Confess. Ioseph. Angles ubi sup. art. 7. difficult. & alij alibi: Ratio, quia qui semel legitime confessus est sua peccata, nulla humana auctoritate cogi potest, vt iterum ea cōfiteatur, sufficit ergo, quando aliquis pœnitentiam non impleuit, aut per obliuionem, aut per negentiam, vel aliam causam, quod peccatum confiteatur, nec est necesse repetere confessionem: si quis tamen, vt Adrian. Nauarr. & alij docent, ante absolutionem pœnitentiam impositam contemneret, aut ex ignorantia causa, & culpabili, non laboraret vt eius esset remissio, confessio foret reiteranda, non ex defectu satisfactionis, sed integritatis, quia si peccatum non confessus fuit ante absolutionem,

CAPVT XII.

DE MINISTRO CONFESSIONIS *& requisitis in eo.*

MINISTER sacramenti pœnitentiae est Sacerdos habēs potestatem iurisdictionis vt vocant, in pœnitentem.